

Lov, som den gamle i Virkeligheden var. Det vil blive ganske morsomt, naar Sognets Beboere skal have fremstillet deres Hunde for Sognefogeden og have dem maalt og registreret. Herinde i Byen har de jo Folke-registeret, og det kunde jo ogsaa besøge Hunderegisteret. Ude paa Landet vil vi helst være fri for det.

Justitsministeren (Steincke): Det forekommer mig, at det er paa et meget sent Tidspunkt af Forhandlingerne, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup begynder at spørge om, hvorfor man ønsker denne Hundelov gennemført, som hans egen Minister i Fjor fremsatte Forslag om i Landstinget, og som har været til Behandling i to Samlinger. I øvrigt prægede det ærede Medlem jo over Teksten, at det ikke var godt for Mennesket at være alene. Jeg har ikke hidtil opfattet dette Ord som sigtende til Hundene. Men efter at jeg har hørt det ærede Medlem, tvivler jeg ikke om, at det sigter til Hundehylene. Disse Hundehyl, som det ærede Medlem sætter særlig Pris paa, vil sikkert blive forstærket, naar de Skattehyl, der kan komme ud af dette, kommer til.

Ordføreren (Hækkerup): Det foreliggende Forslag er ingenlunde dikteret af Hundefjendskab; det er en nødvendig Beskyttelse imod uopdragne Hundes Plagerier. Det undrer mig for øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup er imod, at Loven skal gælde for Landet. Der er jo i Loven indsat den Bestemmelse, at den første Hund kun skal sættes til en ganske lille Skat, hvis den stedlige Kommunalbestyrelse ønsker det. Det ærede Medlems Udtalelser imod denne Bestemmelse synes saaledes at vidne om en vis Mistillid til det kommunale Selvstyre, som jeg ellers mente havde en god Klang hos det ærede Medlem og hans Parti. Naar det ærede Medlem talte om Hundene som Menneskenes gode Kammerater og fremførte lignende sentimentale Betragtninger, vil jeg antage, at det ærede Medlem maa have lært dem ved at læse i gamle Rigsdagstidender, hvor der blev fremsat mange af den Slags Bemærkninger, de første Gange Forslaget blev behandlet. Men hvis en Hundelov var nødvendig for 30 Aar siden, saa er den det i endnu højere Grad i vor Tid, hvor de moderne Trafikmidler bevirker, at Hundene er blevet en Plage, idet de hyppigt laver Ulykker paa Færdselsomraadet. Det ærede Medlem omtalte, hvorledes det glædede ham at høre Hundenes Gøen og Hylene, eller hvad det nu var, om Natten. Jeg har maattet ligge adskillige Nætter vaagen for at høre

paa Hundehyl, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det fyldte mig ikke med Glæde, men med indædt Forbitrelse. Jeg er overbevist om, at hvis det ærede Medlem Hr. Pinstrup nogle Gange havde prøvet den Tortur, vilde han se noget mindre villigt paa Menneskenes gode „Kammerater“, end hans Udtalelser her vidner om. Yderligere maa jeg udtale min Forundring over, at det ærede Medlem her fra denne Plads kan udtale, at han haabede, at denne Lov maatte blive en død Lov. Jeg antager dog, at naar Rigsdagen vedtager en Lov, saa skal den gælde og gennemføres i sin fulde Udstrækning og Mening. Naar det ærede Medlem mente, at i Byerne kunde man sagtens faa Loven praktiseret, fordi man her havde Folkeregistre, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at det har man jo ogsaa paa Landet; saa hvis det ikke er andet, der ligger til Grund for det ærede Medlems Betænkelighed ved at faa Loven i Kraft, synes jeg ikke, at den Betænkelighed kan være stor.

Carlsen-Skiødt: Den nugældende Lov angaaende Afgift af Hunde af 1889 blev jo en død Lov ude i Landdistrikterne. Befolkningen har afsagt sin Dom over dette Spørgsmaal, og Dommen lyder paa, at man ikke ønsker at faa paalagt Afgift af Hunde i Landkommunerne, hvor et passende Hundehold bør anses for berettiget. Den Dom, synes jeg, Folketinget og Rigsdagen ikke bør underkende. Man har forsøgt ved nærværende Lovforslag at skærpe denne Lov af 1889 og søgt i alt Fald paa visse Omraader at hævde, at den skal gennemføres. Jeg vil haabe og tro, at Svaret paa dette Lovforslag, naar det om et Øjeblik bliver vedtaget, ude fra den jævne Landbefolkning vil gaa ud paa, at vi ønsker ikke en saadan Lov. Det forekommer mig ikke, at Tinget her burde sidde det Svar overhørigt, som er givet fra Befolkningen allerede paa den nugældende Lov. I Henhold til mine Udtalelser ved anden Behandling vil jeg tilraade, at man undlader at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Pinstrup: Jeg skal sige til den ærede Ordfører Hr. Hækkerup, der saadan blev holdt vaagen af Hundene, naar de gøede, at saa skulde han prøve paa at faa vedtaget en Lov, der forbød Hundene at gø om Natten.

Lauritz Laursen: I § 6 i Lov af 12. April 1889 om Hundeafgift fandtes der den Bestemmelse, at hvor der i Husstande paa